

Dues actrius s'exhibeixen al recinte de la Fira de Barcelona. El II Festival de Cinema Eròtic de Barcelona va satisfer les expectatives dels visitants.

Humitat relativa

CARME PUÉRTOLAS

Les darreres novetats del gènere han estat presentades al Festival. Bona part dels films només tenen sortida als vídeo-clubs.

Espectacles en directe i projeccions de les últimes novetats del porno han estat els principals reclams que han ocupat el II Festival de Cinema Eròtic de Barcelona.

La setmana passada es va celebrar a Barcelona, al recinte del Poble Espanyol de Montjuïc, la segona edició del Festival de Cinema Eròtic de Barcelona. Cinquanta-tres expositors en la fira de productes eròtics, una mostra d'art eròtic i espectacles, conferències i projeccions a diari.

All my sex. Ashlin Gere, una de les stars internacionals del porno, repenja lleument les

"Els fans són tots molt tímids"

CARME PUERTOLAS

Maria Bianco. L'actriu porno catalana afirma que les escenes lèsbiques obliguen a actuar més.

Ha aprofitat una de les tendències de la moda de tardor, el *look* de col·legial, i s'ha vestit amb una mini i una armilla de quadres. Sota, un *body* blanc arrapat a la pell. I als peus, unes sabates impossibles, d'heroïna de còmic. Els cabells, negres, pentinats a l'estil de les mitges cabelleres dels 60, amb les puntes enfora. Estil Jackie Kennedy.

Va començar fa deu anys. Primer, numerets sado-masoquistes, o SD com diuen els professionals. Després, lluita femenina. De seguida va entrar en el món de les pel·lícules. No sap ni vol saber què és una dona objecte. "Jo practico sexe i visc del sexe". *C'est tout*.

—En les pel·lícules fas o fas veure que fas?

—Generalment, quan es fa una pel·lícula fingeixes, ho fas veure. Hi ha cops, però, que les vibracions són especials i sents plaer. Depèn del *partenaire* i de més coses, com la mena de dia que tens. Això passa en totes les feines, hi ha dies que són dolents, que no estàs pel que fas.

—Hi ha alguna cosa que et neguis a fer en un film X?

—Totes les actrius tenim alguna "mania" o alguna cosa que no volem fer. Jo no enregistro mai cap escena de sexe anal. No ho he fet mai però també em negaria a enregistrar escenes de zoofília.

—Els números lèsbics, els acceptes? Hi tens problemes?

—Sí, faig escenes lèsbiques però sempre és més sense suc. Li has de posar més gràcia, actuar més, en escenes d'aquestes.

—Com has trobat els teus fans?

—He signat un munt de fotografies. Però els fans són tots molt tímids, es queden tallats quan et tenen davant. No saben què dir-te.

—I anant pel món, la gent com s'ho agafa això que siguis una actriu porno?

—Quan la gent et veu de prop et veu tan normal com ells mateixos. No et veuen diferent. Quan la gent et coneix i coneix una mica aquest món no té reaccions estranyes.

—...

—Espera, et donaré una postal meva. Però és una mica forta...

La Bianco, cames amunt, mostrant al món una flor esbatanada.

X. B.

cuixes a la taula i signa una dedicatòria en un pòster de *La estafa eròtica*, un dels seus darrers èxits. El fan que, impacient, espera l'apreciat autògraf repassa tímidament l'anatomia plena de corbes d'aquella que li ha procurat tanta humitat des del vídeo de casa: *La mujer insaciable*, *La mujer insaciable II...* I de sobte, no s'ho pot creure, Ashley li diu que pot fer-se una foto al seu costat. La càmera d'un col·lega apareix com per art d'encantament i el flaix es dispara. Ashley duu una camisa transparent. Sota, uns Wonderbra dues talles més petites que la seva. Mitges negres fins a mitja cuixa, microfaldilla i talons afilats. Desenes d'ulls no poden apartar-se d'allò i d'allò, tot el que ara, precisament, no poden veure. La imaginació treballa.

Sarah Young, l'altra estrella del gènere, seu encreuant les cames en un tamboret altíssim sota el cartell "Sarah Young Communications". L'actriu porno-empresària és l'única peça del seu propi estand. No li cal res més. Parla i somriu, múrria, al primer que se li acostava. Repenja els colzes al taulell i agafa aire: sap que així, els pectorals s'inflen sota l'estret suèter que s'ha col·locat. La seva estada fa poc a València ha convertit la Young en la celebritat porno més coneguda per aquests verals. Per això té tanta parròquia.

Pel recinte de la fira desfilen desenes de noies balancejant-se sobre talons d'agulla. Quina preferiu? La del minivestit negre anys 20, pell blanca de llet i serrell recte? La mulata *afro* del vestit blanc llarg i transparent? La pèl-roja embutida en cuir negre?

Des d'algun monitor de vídeo instal·lat en un racó se senten els gemecs acompassats d'una ascensió al clímax. Qualsevol escena d'algun dels darrers títols aparegués al mercat, *Adolescència perversa*, *Cambio de parejas* o *Justine*. De fet, és igual. Perquè ningú que recorri aquests passadissos X es parerà més de dos minuts davant la pantalla. Les parets blanques, crues i il·luminades pels focus dels estands no conviden a veure allò que un es programa en privat. El gènere cinematogràfic, que com diu el president del Festival, Josep Maria Ponce, "té les millors intencions: excitar i estimular" aquí, a plena llum i a punt de ser objecte d'una transacció comercial, ha perdut essència, tabú.

Els clients habituals de sex-shops o els simplement curiosos, tots, des del vell verd a l'adolescent cara-vermell passant per l'obsès *light*, la mestressa de casa o el *voyeur* professional, observen les novetats de la fira de productes eròtics una mica desmenjats. No se senten perversos, còmodes. El vibrador Marquès de Sade de 32 centímetres —una meravella, segons els fullets informatius— aquí és tan de plàstic que resulta terriblement irreal o real. Les vitrines transparents mostren pròtesis

El món de la pornografia ha entrat ja en la informàtica (esquerra). La fira d'objectes eròtics ha convertit per uns dies Montjuïc en un gran sex-shop.

de penis d'ejaculació incorporada, vibradors negres –el cèlebre Black Jelly– o les boles de Geisha, però el conjunt sembla més una col·lecció d'eines quirúrgiques que una altra cosa. Aquí dins la temperatura és freda, la humitat, més que relativa. La gent fa un pensament. Serà qüestió d'anar a la sala de projeccions. Potser allà, a les fosques...

El negoci. L'any passat, tot i que el Festival no va tenir una projecció gaire rotunda, l'organització va aconseguir el suport de les empreses fortes del sector: Negro y Azul, de Castelló, Mastertronic, Sarah Young Communications, International Film Group, Import Kareva, SA, etc. La participació d'aquestes firmes i una bona colla més han permès assegurar el Festival i la fira d'enguany.

Josep Maria Ponce i el seu equip organitzador, tot i que mantenen l'essència dels orígens del Festival –la promoció d'un sector que els circuits habituals de promoció obliden–, han decidit amanir aquesta segona edició amb espectacles diaris i una mostra d'art eròtic.

Els límits del Festival, però, són molt clars: "tot el que s'aparta del consentiment dels qui participen en una pel·lícula, no ho acceptem de cap manera. Ens desmarquem absolutament de l'*snuff*, de les pel·lícules amb menors i de pràctiques com la zoofília, per exemple".

Per això els entesos diuen que el festival barceloní aplega l'anomenat porno familiar, que és, en definitiva, el de més consum. "Quan mires pel·lícules de porno familiar pot entrar el teu pare o la teva mare a l'habitació i no passa res, potser fins i tot s'hi afegeix" explica un entès en la matèria. **Xènia Bussé**

Ashlin Gere, una de les estrelles del porno que ha visitat Barcelona. La estafa eròtica és el seu èxit més recent.